

10 jaar Futur

We zijn alweer 10 jaar met de stichting Futur bezig om kansarme kinderen in noord Bali te helpen naar school te gaan. Terugkijkend hebben we dankzij uw donaties veel kinderen kunnen helpen in deze 10 jaar. In een van de volgende nieuwsbrieven komen we hier zeker nog op terug. Nu gaan we er deze zomer op Bali met alle kinderen een leuk 10 jarig feestje van maken.

Hoe is het 10 jaar geleden ook alweer begonnen?

Eigenlijk heb ik (Fred) hier in al die jaren nog niet over geschreven, dus leek het me wel leuk dat nu, vlak voor het 10 jarig bestaan van Futur maar eens te doen. In maart 2008 zat ik werkeloos thuis, op zoek naar een volgend zakelijk project ergens in het buitenland. Aangezien dat nog even op zich liet wachten dacht ik: "Waarom ga ik niet doen wat ik in mijn jonge jaren al had willen doen, namelijk vrijwilligerswerk ergens in het buitenland". Na overleg met Fia, die er ook enthousiast over was, ben ik daarnaar op zoek gegaan.

Of toeval bestaat weet ik niet, maar al heel snel kwam ik via mijn zus en de protestantse kerk in Schiedam in contact met het bestuur van de stichting "Hope Children's Home", die stond te springen om hulp bij het tijdelijk verhuizen van een weeshuis in Dalung (Denpasar) op Bali. Daarnaast was er nog hulp nodig bij het opknappen van een christelijke school in Denpasar-zuid. Ik hoefde niet lang na te denken en al snel kwam ik op Bali aan voor een maand vrijwilligerswerk.

De werkzaamheden in de school kwamen hoofdzakelijk neer op het schilderen van de vloer van alle klassen met betonverf, inclusief de stoep voor de school. Alle houten wanden tussen de klassen werden weggehaald, de inboedel werd naar buiten gebracht en daarna werd de hele boel opgeknapt. Iedereen was enthousiast en werkte mee.

Tijdens het verven gingen de lessen buiten gewoon door. Het ziet er wat rommelig uit, maar geloof me, dat was binnen in de klas net zo. Van het geld dat er nog over was heb ik ook nog een nieuwe waterpomp gekocht en vervangen. Dit was hard nodig, aangezien er niet genoeg water uit de kraan kwam voor de hele school.

De ontvangst in het weeshuis was erg leuk; de leiding en de kinderen zorgden er voor dat ik me gelijk thuis voelde. In het weeshuis woonden kleine en grotere kinderen tot een maximum leeftijd van ongeveer 18 jaar, waarbij de oudere kinderen, als dat nodig was, ook de zorg voor de kleintjes op zich namen. Naast de verhuizing naar een tijdelijk locatie, zodat een nieuw onderkomen gebouwd kon worden, heb ik veel over het reilen en zeilen in het weeshuis geleerd.

Allereerst heb ik veel geleerd over het goede werk dat er gedaan werd om de weeskinderen een goed onderkomen en veel liefde te geven. Het is fantastisch om te zien hoe fijn de kinderen dit vinden. Er waren momenten dat er kinderen tegen mij aan kwamen zitten of op schoot kropen zonder verder wat te zeggen. Vooral bij de oudere kinderen voelde ik dat ze behoefte hadden aan aandacht en liefde. Het eten werd altijd gezamenlijk gedaan en bestond elke dag uit witte rijst met een heel klein stukje vlees.

De kinderen moesten zelf ook meewerken, zoals op de foto hiernaast te zien is. De kinderen wasten zelf hun kleren, behalve de kleintjes natuurlijk.

Er gingen echter ook wel dingen niet zo goed. Er kwamen weleens groepen vakantiegangers langs die een rondreis op Bali hadden geboekt, waarin ook een bezoek aan het weeshuis was opgenomen. Ze werden dan begroet met een welkomstlied, waarna er door de bezoekers cadeautjes en kleding werd gegeven.

De kinderen deden zich heel enthousiast voor en bedankten ook iedereen. Als de bezoekers weg waren dan lieten de kinderen de kleren en soms ook de cadeautjes op de grond slingeren of vertraptten ze. Ik sprak daarover met de leiding, die verzuchtte dat de kinderen veel te veel kregen en dat er niet aan de leiding werd gevraagd wat er werkelijk nodig was. "Gaven ze maar rijst, gas, geld voor school of andere zaken die hard nodig zijn". Kennelijk denken toeristen dat de eerste behoefte bij kleding ligt en worden ze niet voorgelicht door de reisorganisaties.

Een groter probleem was dat er naast de weeskinderen ook veel kinderen te vondeling werden gelegd door ouders die weinig inkomen hadden en vonden dat hun kinderen beter af waren in het weeshuis. Ook deze kinderen werden geholpen, maar daardoor was het voor het weeshuis wel lastiger om rond te komen.

Een nadeel van de school vond ik dat het alleen voor arme christelijke kinderen was. Dat gaf de kinderen het gevoel dat ze een uitzondering waren, omdat ze naar een aparte school gingen en niet naar de school waar hun vriendjes en buurkinderen ook naar toe gingen.

Tijdens mijn werk in het weeshuis en ook tijdens het renovatiewerk in de school, kreeg ik al het gevoel om zelf iets op te zetten in Bali. Toen ik weer thuis was heb ik daar met Fia over gesproken en waren we daar beide enthousiast over. Wat we wilden was om kansarme kinderen naar school te helpen. Wij vonden (en vinden) het heel belangrijk dat al het geld voor deze kinderen gebruikt moet worden en dat er niets aan de strijkstok blijft hangen. We hebben het project "Futur" genoemd, wat "Toekomst" in het Indonesisch betekent.

Ons logo is de vlinder geworden, omdat een klein meisje van het weeshuis, Mila (zie de foto hierboven), een tekening voor mij heeft gemaakt met daarop een "kupu kupu", ofwel een vlinder (zie foto hiernaast).

Zo zijn we begonnen met dit goede doel, Futur, en is het in die 10 jaar al aardig gegroeid.

We kunnen trots zijn op wat we, samen met u, in die tijd bereikt hebben!

Schenking laptops

Mijn laatste werkgever Reggefiber, nu overgenomen door KPN, heeft ons verrast met de schenking van 3 tweedehands laptops. Ze werken nog prima en kunnen door Futur goed gebruikt worden bij de extra lessen van de kinderen. De kinderen leren zo omgaan met de computer en met de meest gebruikte programma's, zoals Word en Excel. Daarnaast wordt de Engelse les hierbij geïntegreerd door Engelse woordjes in Word in te laten typen. Op 15 februari werden de laptops bij ons thuis gebracht door 2 oud collega's van mij, Jan-Jaap van Soest en Linda Bras. Op de foto ziet u de overhandiging van de laptops aan ons door Jan-Jaap van Soest.

Wij zorgen ervoor dat de laptops zo spoedig mogelijk naar Bali gebracht worden.

Uitbarsting vulkaan Agung

Op 26 november is de vulkaan de Agung in het noorden van Bali weer gaan werken. Een rookpluim van 6 km hoog met as en lava is daarbij vrijgekomen. De vulkaan ligt hemelsbreed op ongeveer 60 km van de plek waar de meeste kinderen van onze stichting wonen. Er is op dit moment geen overlast of gevaar voor onze medewerkers en de kinderen. Het wachten is nu nog steeds op de grote uitbarsting, waarbij we hopen op een goede afloop voor de omwonenden van de vulkaan.

Stichting Futur op Facebook

Om nog meer bekendheid te krijgen zijn we ook op Facebook te vinden. U kunt ons vinden op het URL adres <http://www.facebook.com/Stichting.Futur>. Als u daarbij ook de pagina (het logo) een "like" wilt geven, dan kunnen uw vrienden dit ook zien om zodoende meer bekendheid aan de stichting Futur te geven en wie weet of we wat extra donaties binnen kunnen halen. Dit is echt nodig door de hogere kosten van de kinderen die doorgaan in het voortgezet onderwijs.

Hebt u vragen of opmerkingen, mail dan naar mail@futurbali.nl.

Wilt u geld doneren dan kan dat op rekeningnummer IBAN: NL74INGB0005981066, ten name van Stichting Futur, onder vermelding van "project Futur". Het project is ANBI gecertificeerd, waardoor de gift aftrekbaar is voor de belasting.

Hebt u familie, vrienden of kennissen die wellicht ook geïnteresseerd zijn in dit project, stuurt u deze nieuwsbrief dan alstublieft door. De algemene projectinformatie van Futur staat op de website www.futurbali.nl

Wij willen iedereen weer hartelijk bedanken voor de giften!

Fred en Fia Wiegel
Putu Ari Sinartini en Komang Suardaniasih

